

Naar den ærede Folkethingsmand dernæst yttrede, at Justitsministeren, ved at indskrænke Bænd- og Brødsstraffen til 3 Gange 5 Dage, derved ligesom havde tilkjendegivet, at han dog havde en Vængstelhed for at anvende denne Straf for den her omhandlede Forseelse, saa kan jeg ingenlunde erkjende, at dette lader sig slutte deraf; thi der er en Masse Lovbestemmelser, hvori denne Straf endog saa er sat indenfor en lavere Grændse end 3 Gange 5 Dage, idet der endog saa er fastsat Straf af 2 Gange 4 Dages Fængsel paa Bænd og Brød. Deraf kan man altsaa heller ikke udlede Noget, og det er altsaa ikke noget Ualmindeligt i Lovgivningen, at man for en vis Forseelse har indskrænket Straffen til en ringere Grad af Fængsel paa Bænd og Brød.

Efter hvad jeg saaledes har udtalt, maa jeg fremdeles erklære mig derhen, at jeg maa ansee det for ønskeligt, at Loven vedtages saaledes, som den blev vedtagen her ved 2den Behandling.

Ordføreren: Den ærede Justitsminister har bemærket, at han var vis paa, at Domstolene for den her omhandlede Forseelse vilde anvende Bænd- og Brødstraffen; ja det er netop af den Grund, at Udvalget foreslaaer, at Bænd- og Brødstraffen ikke kommer til Anvendelse. Den ærede Minister har dernæst sagt, at man ikke burde gjøre en saadan Forandring i en enkelt Lov; jo, man bør netop gjøre Forandringer i en enkelt Lov, naar man blot ikke gjør noget Positivt, men alene gjør noget Negativt. Naar man har et fast Princip for sig, som man erkjender for ikke længer at svare til de nuværende Forhold, saa skal man, hvergang der bliver Tale om en saadan Straffebestemmelse, ikke tillade, at det oftere kommer til Anvendelse; det er en fuldkommen rigtig Fremgangsmaade. Derimod bør man ikke i en ganske enkelt Lov statuere en aldeles ny Straf, som Lovgivningen endnu ikke kjender; en anden Sag er det, at man, naar man har et rigt og omfangsrigt Lovarbejde for sig, da kan gaae ind paa at fastsætte en ny Straf. Naar det foreliggende Lovforslag var en fuldstændig Lov, og der kunde være Tale om deri at indføre en ny

Straf, saa var det maaskee nok muligt at udfinde en ny Straffebestemmelse istedetfor den paa Bænd og Brød; det lader sig imidlertid ikke gjøre ved nærværende Leilighed; men at man ikke skulde kunne udelukke en Straf, som man maa erkjende, som den ærede Minister selv erkjender, ikke længer at svare til Tidens Forandringer og at være af den Bestaaffenhed, at, naar der var Spørgsmaal om et ganske nyt Straffesystem, saa vilde den blive udelukket, det kan jeg ikke erkjende for rigtigt. Den ærede Minister har ogsaa bemærket, at denne Lov ikke var mere interimistisk end enhver anden; jeg kan forsaavidt indrømme dette, som enhver Lov er interimistisk, men jeg skal dog tillade mig at gjøre opmærksom paa, at den er betegnet saaledes i Landsstinget, idet man har sagt, at man kunde lade sig nøie med Loven, som den var, netop fordi man ventede snart at kunne faae en Forandring i vor criminelle Lovgivning, hvorved der kunde bødes paa de Mangler, som fandtes ved nærværende Lovforslag. Nu veed jeg ikke, hvorfor vi i en saadan speciel Lov, som ikke er fuldstændig, skulle fastholde en Straffebestemmelse, der ansees for urigtig. Det er tværtimod min Mening, at, naar man skal ordne et Forhold, og man ikke kan ordne det aldeles fuldstændigt, saa bør man heller blive staaende ved en Ufuldstændighed end blive staaende ved en Feil.

Bloch: Jeg hører til dem, som ikke have funnet finde det tilraadeligt at optage de strengere Straffebestemmelser i denne Lov. De Forhandling, der have været førte angaaende denne Sag, have viist, hvormeget der kan tvistes om, hvad Dyrplageri egentlig er, og hvad der kan kaldes „raa Mishandling“, „grusom og oprørende Behandling“, saa at det kunde formodes, at Loven ogsaa vilde blive forskjellig fortolket og anvendt. Ved en Sag, der er af en saa tvivlsom Bestaaffenhed, forekommer det mig, at man maa være meget varsom med at fastsætte slige skarpe Bestemmelser. Jeg har begjært en deelvis Afstemning over det foresliggende Vdringsforslag, og det er begrundet deri, at der ikke er de samme Betænkkeligheder mod Straf af simpelt Fængsel indtil 4 Uger, som der er mod Straf af Fængsel paa Bænd